

лишения; слѣдователно, това операционно направление бѣше и *неудобно*. Слѣдъ това, съ движението напредъ, операционната армия излиза прѣдъ силната крѣпость Шуменъ, която запушва всичкитѣ источни проходи на Балкана, и която, снабдена съ достаточенъ гарнизонъ, неможеше да се игнорира. Блокадата, или даже наблюдението, на тѣзи крѣпость-лагеръ би изисквала твърдѣ голѣми сили, а атаката ѝ, както показваха и прѣдшествующитѣ войни, бѣше задача твърдѣ трудна.

Четвъртия и петия пѣтица имаха сжщитѣ неудобства, плюсъ още това, че прѣминаването на Дунава трѣбваше да се извърши въ сферата на влиянието на таквизъ силни крѣпости, каквито бѣха въ онова врѣме Силистра и Руссе.

Шестия пѣтъ, макаръ и по удобенъ и безопасенъ, все пакъ неможеше да бѣде избранъ, поради необходимостта да се форсира Дунава въ пункта, гдѣто бѣше расположена най-силната отъ Дунавскитѣ крѣпости. Армията, която се би опитала да прѣмине тѣзи голѣма рѣка у Мартенъ или Пиргосъ би рискувала да бѣде атакувана и отхвърлена въ нея още при началото на операцията, и въобще утвърждаването на дѣсния брѣгъ, прѣдъ лицето на руссенския гарнизонъ, се явяваше задача трудно изпълнима.

Седмото и осмо направления, като че ли най-добрѣ отговаряха на стратегическитѣ условия, въ които се намираше руската армия. Тия пѣтица бѣха *най-безопаснитѣ* и *най-удобнитѣ*. Освѣнтъ това тѣ, макаръ и съ малки забикалки, *водяха къмъ сжщата цѣль* — Одринъ — Цариградъ. Но главнитѣ прѣимущества на тая операционна линия се заключаваха въ обстоятелството, че се обикаляше четирижгълника на крѣпоститѣ. Къмъ неудобствата ѝ трѣбва да се отнесе необходимостта да се прокара една значителна частъ отъ комуникационната линия (Букурещъ — Галацъ) паралелно на фронта на расположението на противника. Но русситѣ знаяха